

Feodor Netsäinen 70-vuotias

Tämän kuun 25 päivänä täyttää Repolan kunnan entinen toimi- ja johtomies Feodor Netsäinen. Ennen Tarton rauhansopimusta Netsäinen toimi syntymäpitäjässään Repolan kunnan luottamus- tehtävissä. Siirryttyään Suomeen 1920 palveli hän ensiksi Suojärvellä The Viborg Wood Oy:ssä. Kymmenen vuotta

Feodor Netsäinen.

myöhemmin hän siirtyi Veitsiluotoon toimien siellä Veitsiluoto Oy:n töissä. Nykyään hän viettää vanhuuden päiviään eläkevaarina Kemissä.

Feodor Netsäinen kuuluu Itä-Karjalan valistuneimpiin miehiin. Hänen laajoja tietojaan ja historian tuntemustaan osoittavat ne mielenkiintoiset Repolan entisyyttä valaisevat tutkielmat, joista osan olemme jo julkaisseet tämän lehden aikaisemmissa numeroissa.

Lehtemme pyytää yhtyä niihin moniin Netsäiselle kohdistuviin onnitteluihin, joita hänelle suuren merkkipäivän johdosta kohdistetaan!

"Katsos täältä tuulet käyvät, vanhaa kuulla tulee; puinen pursi, birsisalvos kest' ei kohtaloa. Hyvä että inehmoisten ryntäbiss' on omat Luojan luomat pyhäkkönsä, ikikestäväiset, pyhin sanoin pystytetyt, käsin käymättömät, Suurensynnyn pyhin verin puhtabiksi pestyt. Niihin pitää pyhä kylvös kasvamahan panna, vanha romu ripoitella ilman tuulten viedä. Pinnallinen hurskaus ei taivosibin kanna, inehmoist' ei tybjän muotoin orjaks ole luotu. Jumalata yli kaiken rakastaa sun tulee sekä kanssaveljeäsi, niinkuin Luoja neuvoi. Nyt oot uusi, huomenna jo kaltaiseni räbjä; kukaties sun kohtaltasi, kuten minun, jääpi vuotamatta joka rintaan taivaan valtakunta. Kerran painat raskain mielin pääsi valepönkiin, kulukuulla kaadettuihin korven hornabonkiin. Pelko sua vapisuttaa, kylmän viima kourii, kupolissas kellot eivät paubaa, sydämässäs liekkejään ei liekuttele tuohus syttymätöin. Myrsky-yötä vietät, kuin maata kohden taivut, vavisten sä ristis nostat raskaballa miellä. Kuolla tabdot, kadota pois näkyivistä joukon — lienee kuudes sukupolvi ympärilläs silloin, sydämeltään ybtä keho kuin ol' ensimmäinen. Kuule silloin ilman balke kuiske Ukko-Taaton: "Minä pysyn paikallani, asunnostain katson niinkuin helle hekkuvainen päivän paistebessa, niinkuin kastepilvi elonajan heltebessä. — Kuule se ja kuole biljaa — — —"

Seuramme jäsenoimikunta, vasemmalta oikealle: Heikki Mattinen, Mikko Harrela, Beris Karppela, Eino Rahikainen (entinen), Maria Ylihanni, Ritva Vuola, Kosti Pamilo ja W. Keynas. (Poissa Huuti Koski).

Loadogan tyttö

Valto Sara

Luatokan tyttö. (Laulu Kannakselle, 1941.)

Lapsi Loadogan,
augien,¹ aldožan,
rannal vakk² vien
kattšov surehtien
kullendoa³ virran lainehien.

Muistav igäväs
kodirandies
pertin pedäjien pilvekses,⁴
oman rannan net
kariet⁵ kaunehet,
meren rannattoman laulozet,

bräyzyt⁶ huiman vien,
eänet kajajien,⁷
merenselläl valton⁸ vilmelijän,⁹
hedžut¹⁰ maurilingon¹¹
rindah kallivon,
kuikan igäväizen kirgalmon.¹²

Lapsi Loadogan,
augien, aldožan,
leppi leinäsilmä¹³ Karjalan,
rannal vakk² vien
läibi kyynälän
kattšov yksin ildah surehtien.

Karjalakse keändi
Peiboi Pedri

aukean¹ vieraan² kulkua³ varjossa⁴ aallot⁵ hyrskyt⁶ lokkien⁷ valon⁸ kimmeltävän⁹ keinut¹⁰ mainingin¹¹ kirkunan¹² surusilmä¹³